
BUDSKABSSPAPIR

Til: Udviklingsministeren

J.nr.:

Fra: GSØ/Amb. Washington

Dato: 28. april 2010

Emne: Orientering af URU om drøftelserne ved Verdensbankens forårsmøde den 24. - 25. april 2010

[Formål: At informere om det tilfredsstillende udfald af stemmereformen, som var det altoverskyggende tema under de netop overståede forårsmøder]

Budskaber:

- Produktiv tur til Washington. Gav godt indblik i Verdensbankens arbejde og rolle som en af de væsentligste udviklingsorganisationer
- Endvidere mulighed for bilaterale samtaler med en række centrale aktører.
- Godt tilfreds med udfald af stemmereform. Såfremt vigtige beslutninger fortsat skal træffes i regi af Verdensbanken, var en stemmereform nødvendig. Reform bidrager til velfungerende, multilateralt system. Og dermed sejr for Danmark.
- Overfører 3,13 % af stemmerne fra gruppen af udviklede lande til gruppen af udviklingslande. Afspejler verden i 2010 og sikrer Bankens legitimitet.
- Vi og øvrige nordiske lande og andre allierede har kæmpet hårdt for at sikre reform, der tilgodeser udviklingslandene. Og det er netop, hvad vi har fået.
- Danmarks stemmeandel blev marginalt reduceret som følge af reformen. Det illustrerer, at vi er villige til at sætte handling bag ord – også når det koster lidt.
- De nordisk-baltiske lande råder fortsat over plads i Bankens bestyrelse, og vi vil fortsat gøre vores indflydelse gældende i Verdensbanken.
- Stemmereformen står ikke alene. Ledsages af samlet pakke af interne reformer, ny strategi for Bankens arbejde og beslutning om at tilføre Banken 76,2 mia. USD mere i aktiekapital. Også støtte til at Bankens præsident fremover udpeges via åben, gennemsigtig og merit-baseret proces. Således opgør med at Verdensbankens præsident altid er amerikaner.

Baggrund:

Den 25. april lykkedes det i Udviklingskomitéen at sætte foreløbigt punktum for mere end 8 måneders intensive og vanskelige forhandlinger om overførsel af stemmer fra gruppen af udviklede lande til gruppen af udviklingslande i Verdensbanken. Der overføres nu 3,13 % af stemmerne, oveni de 1,46 % der blev vedtaget allerede i 2008, hvorefter udviklingslandene som gruppe råder over 47,19 % af stemmerne. Næsten 2/3 af disse stemmer tages fra europæiske lande, mens Japan bidrager med 0,78 %. USA fastholder sine 15,85 %. Kina rykker op som 3. største aktionær med 4,42 % af stemmerne. Kina fortrænger dermed i princippet enten Frankrig eller UK fra en af de fem bestyrelsesstole med fast udpeget direktør. Frankrig og UK som begge havde 4,17 % ender på nøjagtig samme stemmeandel, nemlig 3,75 %. De nordiske og baltiske lande reduceres fra 3,35 til 3,08 %, Danmark fra 0,83 til 0,76%.

Resultatet skyldes i høj grad, at Banken gav efter for det europæiske pres for en løsning som helt afkobler overførslen af stemmerne fra udarbejdelsen af en decideret formel for dynamisk stemmefordelingen i institutionen. En fælles holdning som især blev mulig på grund af en intensiv indsats fra de nordiske lande og andre ligesindede lande i løbet af de seneste tre måneder. Af kommunikéet fremgår, at arbejdet med formelen sættes i gang med rent bord.

Europa opnåede hermed på den ene side at fremstå som støtter for øget indflydelse til udviklingslandene og vækstøkonomierne og på den anden side sikre, at der nu bliver bedre tid til transparent at definere de kriterier for måling af landenes vægt i verdensøkonomien og IDA bidrag, der på sigt vil udgøre kernen i en formel.

Med mere end 47 % af stemmerne og et fortsat højt væksthiveau i de dynamiske økonomier kan udviklingslandene nu se frem til at få afgørende indflydelse i Verdensbanken. Udtalelserne fra denne gruppe lande, herunder i sær fra BRIK-landene, afspejlede tilfredshed med resultatet. Landenes indlæg viste også, at der er langt mere end Bankens betydelige finansielle ressourcer på spil. I centrum står ønsket om at gøre Banken til en institution, der afspejler de nye internationale økonomiske realiteter og giver fattige lande mulighed for at få indflydelse, og dermed styrke dens legitimitet som global problemknuser.

Stemmereformen står ikke alene, men ledsages af en samlet pakke af interne reformer, en ny strategi for Bankens arbejde og beslutning om at tilføre IBRD 76,2 mia. USD mere i aktiekapital, heraf 5,1 mia. USD indbetalt. Og støtte til at Verdensbankens præsident fremover udpeges igennem en åben, gennemsigtig og merit-baseret proces. Beslutningen om at tilføre IFC 200 mio. USD ekstra i indbetalt kapital var skuffende for et flertal, som gerne havde set en betydelig større udvidelse af det økonomiske råderum for en organisation, der har vist evne til at engagere sig i de fattige lande og til fordel for små operatører

Zoellick, Strauss-Kahn og Lamy fremhævede resultatet som en stor succes for multilateralismen. At det var lykkedes i Banken, øger presset for at få vedtaget en kvotereform i Valutafonden i begyndelsen af 2011.

Strauss-Kahn så G20s evne til at dæmme op for krisen gennem samarbejde og koordination og med Banken og Fonden i centrale og indbyrdes afstemte roller som udtryk for øget vilje og evne til multilateral handling. Mødet i IMFC dagen inden viste, at indikationerne af, at krisen er ved at klinge af, ikke har svækket interessen for arbejdet med de præventive indsatser. Mens væksten i de dynamiske udviklingsøkonomier nu er tilbage på niveauet fra før krisen, går det

trægt i OECD-landene, hvor arbejdsløshed og øget offentlig gæld udgør betydelige risici. I mellemindekomstlandene kan tilgangen af kapital omvendt føre til ny overophedning. Øget fattigdom er en alvorlig konsekvens af krisen, som kræver en særlig indsats, navnlig i lavindkomstlandene. IMF og Verdensbanken har støttet reformerne i mellemindekomstlandene, og væksten her trækker i tiltagende grad verdensøkonomien.

Zoellick understregede, at Bankens resolute og hurtige reaktion på krisen viser, at man har lært af krisen i Asien i slutningen af 1990'erne. Forværring af fattiges ernæring kan føre til tab af muligheder for en hel generation. Det er nødvendigt at sætte ind hurtigt og at forhindre akkumulation af gæld. Der skal investeres i forudsætninger for vækst. Job og innovation i den private sektor er afgørende. Iflg. Zoellick er dagsordenen for udvikling i dag i højere grad drevet af egeninteresse end af solidaritet. Udviklingslandene er stadig vigtigere kilder til vækst i verdensøkonomien. Men de anti-cykliske tiltag bør ikke fjerne opmærksomheden fra investeringerne i at nedbringe fattigdommen eller behovet for at tackle nye udfordringer som klimaforandringer.

Vedtagelsen af reformerne i Verdensbanken var for Zoellick et stort øjeblik for multilateralismen og et tegn på, at den gamle orden med lande opdelt i to verdener er lagt i graven og erstattet af en orden, hvor syd-syd og syd-nord samarbejdet vinder hastigt frem. Og hvor intensivering af samarbejdet med de øvrige finansielle institutioner, FN, diverse private fonde og private investorer er en del af det nye multilaterale landskab. Nu drejer det sig om at komme videre med gennemførelsen af de vedtagne reformer i Banken og få skabt slagkraft i forhold til den nye strategi, hvor nedbringelse af fattigdom, vækst, globale offentlige goder, regeringsførelse og kriseberedskab står i centrum. Decentraliseringen af Banken var vigtig, men fordrede at evnen til at tilvejebringe viden og information på tværs blev opretholdt.

Udviklingslandene betonedede i deres indlæg, at resultatet var et skridt på vejen mod paritet, mens de avancerede økonomier lagde vægt på arbejdet med en formel baseret på objektive kriterier. Banken undgik ikke kritik for sin håndtering af processen. Det har skabt en mistillid, som også kom til udtryk med klare markeringer af, at man vil holde institutionen og den ledelse ansvarlig for opnåelse af resultater og nøjere overvåge, at det sker. Reformen ledsages også af en klar forventning om at de bedre stillede udviklingslande i højere grad bidrager til finansiering af dens administration, hensættelser og IDA, dels via låneomkostningerne og dels i form af direkte bidrag til IDA.

Kontoret for Globalt Samarbejde og Økonomi/Ambassaden Washington